

מ"ת 51562/09 - מדינת ישראל נגד מוחמד אל קאדר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 51562-09-14 מדינת ישראל נ' אל קאדר(עוצר)
תיק חיזוני:

בפני כב' השופט אבי פרג
מבקשת מדינת ישראל באמצעות עו"ד שורקי
נגד מוחמד אל קאדר (עוצר)
משיב באמצעות עו"ד יגור ועו"ד קופרמן

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ביום 22.9.14, הוגש כתוב אישום נגד המשיב שעוצר מיום 8.9.14. בכתב האישום מייחסות למשיב עבירות של חבלה בכונה חממה רלה לפי סעיף 329 (א)(2) לחוק העונשין, נשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144 (ב) רישא לחוק העונשין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

מעובדות כתוב האישום עולה כי ביום 30.8.14 01:28 לפני השעה 01:20 בעיר טيبة בסמוך לביתו נשא המשיב רובה מאולתר מסוג "קרלו" ברכב שפרטיו אינם ידועים לבקשתו. שוטרים שביצעו סיור שגרתי במקום ברכב משטרתי הבחינו ברכב בו שהה המשיב עם אחרים. המשיב שהבחן בשוטרים, נמלט מהרכב כשהרובה על גופו, כאשר אחד השוטרים רודף אחריו במרדף רגלי. במהלך המרדף נכנס המשיב לסמטה וכשהגיע השוטר לקצה הסמטה, המתין לו המשיב מחוץ לסמטה, כיוון לעברו את הרובה ויראה שתי יריות לכיוונו. במשוען אלה ניסה המשיב לשוטר פגוע בשוטר באמצעות נשק בכוונה להtanegד למעצר או למנוע מעצר. במשוען האמורים לעיל נשא המשיב נשק טעון ללא רשות על פי דין להחזקתו וכן עשה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא מלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך.

לטענת התביעה, קומות כנגד המשיב עלילות סטטוטוריות מכוח סעיף 21 (א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") וכן מכוח סעיף 21 (א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים באשר המשיב ביצע עבירה אלימות חמורה תוך שימוש בנשק חם. מעשיו של המשיב מלמדים על מסוכנות רבה בשל העובדה שהחזק ברשותו נשק טעון ובעת בריחה מהשוטרים יירה לעבר אחד מהם.

ביום 7.10.14, התקיים דיון בבקשתו ובמהלכו הסכים המשיב לקיום ראיות לכאורה ולפיכך ניתנה החלטה כי הדיון עמוד 1

בראיות לכואורה הסטיים. המשיב נשלח למסקירות שירות מבוחן וכך נכתב בהחלטה את דבר כוונת המשיב לטעון לעניין עצמת הראיות לכואורה לאחר קבלת התסיקור.

בדיון ביום 12.11.14, טענו שני הצדדים לראיות אם כי ב"כ המשיב ציין בסיום טיעונו כי אין חולק שקיימות ראיות לכואורה, אלא טען את טענותיו כדי לבסס את טיעונו שהתיק העיקרי אמור להתנהל ולהתברר.

המשיב הסכים לראיות לכואורה וטען לחולשה בראיות.

נוכח האמור לעיל, אתייחס בקצרה לראיות לכואורה ולטענת המשיב בדבר חולשה בראיות.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, עינתי בחומר החקירה וצפיתי בסרטים של שני מסדרי זיהוי התמונות וכן בסרטים של מצלמת האבטחה של אחד הבתים באזורי האירוע, שוכנעתי כי קיימות ראיות לכואורה ואין מקום לקבוע שקיימת חולשה בראיות.

בתיק זה נעשו מסדרי זיהוי תמונות לשני השוטרים, דהן ודוקרקר, שהיו מעורבים באירוע ושניהם זיהו את המשיב כזה שנשא את הנשק וברח (מסדרי הזיהוי צולם). אין מחלוקת שהשוטר דהן זיהה תחילת אדם אחר כאשר הצבע על תמונה אחרת במסדר זיהוי התמונות, אולם לאחר מכן (בשלב זה ההקלטה כבר הסתיימה אם כי נכון באותו עז'ט מטעם המשיב) זיהה את המשיב. בנוסף, השוטר דוקרקר זיהה את המשיב במסדר זיהוי תמונות שהשתתף בו.

אמנם לא נערכ מסדר זיהוי חי ונערכו מסדרי זיהוי תמונות בלבד ועודין, גם אם עצמתו הריאיתית של מסדר זיהוי חי גבוהה מעוצמת מסדרי זיהוי תמונות, לאחרונים, ובמיוחד כאשר מדובר בשני השוטרים המעורבים באירוע, אשר זיהו את המשיב, משקל משמעותו הרבה יותר לעומת נגד המשיב. המשיב טען כי מסדרי זיהוי התמונות ע"י השוטרים נעשו בימים שונים (במקום באותו מועד) תוך שהוא מצין שהוא מסכים שהמדובר בטיעון טיעונים אלה הוא בתיק העיקרי אבל לטענות קיימת פגעה משמעותית בעוצמת הראיות לכואורה ויש מקום להתייחסות לכך. עוד טען כנגד דוחות הפעולה של שני השוטרים שנכתבו באותו זמן והם דומים באופן מפתיע ולמעשה חזר וטען כנגד מהימנות השוטרים. טענות המשיב לפגמים במסדרי הזיהוי כרוכות בטענותיו נגד מהימנות העדויות של השוטרים ואין מקום בשלב זה של ראיות לכואורה.

בהקשר לטענת המשיב בדבר פגמים לכואורה שנפלו במסדרי הזיהוי בעניינו אני מפנה להחלטה בבש"פ 6742/10
ਆיש ابو הבירה נ' מדינת ישראל [27.9.10] שם התיחס ביהם"ש לפגמים שונים במסדרי הזיהוי שנערכו לשוטרים ואף שמדובר במקרה שם על פניו בהצברות פגמים ממשמעותיים, קבוע בהם"ש העליון שאין בהם כדי לשול סיכוי סביר להרשעת העורר שם בעבירות שיותסו לו. בהקשר זה נקבע כי בשלב דינוי זה, די להצביע על סיכוי סביר להרשעה וכי בשלב המעצר אין בהם"ש נדרש להשתכנע כי הראיות לכואורה מצביעות על אשמו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

מעבר לשני מסדרי זיהוי תמונות של השוטרים המעורבים שזיהו את המשיב, הוכיחו תמונות שחזור וגם אם יש טענות כלפי

אופן ביצוע השחזר, יש בשחזר כדי לחזק את הריאות לכואורה בדבר כך שהשוטרים יכולים להזות את המשיב בשעת האירוע (דוחות שחזור גג ו-טו מימים 3.9.14 ו-14.9.2). עם השוטרים המעורבים שדיוחו שיוכלו להזות את החשוד אם יראו אותו שוב).

לפי מחקרים תקשורתיים שנעשו לפלאפון של המשיב עולה לכואורה כי המשיב היה עיר בזמן האירוע ובסמוך לאחריו ואף שוחח בטלפון עם אחר (מוחמד גאנם) שמאשר בהודעתו שוחח עם המשיב (מוחג גג או רג והodata 13 מיום 17.9.14). זאת, בנויגוד לטענותו של המשיב בהודעתו כי ישן במועד האירוע הנטען. בנוסף, נערכה חקירת מחשב לפלאפון הנייד של המשיב (מוחג רכ) ממנה עולה שהייתה פעילות במכשיר הנייד של המשיב בסמוך לאחר מועד האירוע לרבות הודעות ווואטסאפ ונitinן לראות מהפלט שחלק מהמסרונים והודעות הוואטסאפ נשלחו מספר הפלפון של המשיב שנגמר בספרות 800. ככלומר, פעם נוספת עולה לכואורה שהמשיב היה עיר בזמן האירוע ולאחריו בסתריה לטענתו שישן בביתו. במוחג רכ מופיעים גם שני מסרונים נוספים (בימים 29.8.14 ו-22.8.14 בזמנים 22:55 ו-22:52 - שהן השעות 01:55 ו-01:52 ביום 30.8.14, ראה זכ"ד של צחי טלמור חלק ממוחג רכ) מספר הפלפון של אחות המשיב (אמירה) שמסתה בספרות 105 כזו מסרה בהודעתה שאינה זוכרת ואולי התעורה מהשינה ולא ראתה אותו ולכן התקשרה אליו לראות הין הוא, שקדם לכך עננה שהוא בדרך כלל ביום שישי בית (בוקר 30/8/14 הוא בין שישי לשבת) אבל אינה זוכרת את הערב הספציפי (הodata 14), כל זאת כאשר המשיב טוען שישן בביתו.

ממיכיר הפלפון של המשיב הוצאה תמונה של נשק כשבתמונה זו מזהים נשק ארוך אוטומטי מאולתר המוכר בעגה העבריתנית "קרלו" ומונח על ברכי אדם (מסמרק קח) וכן הוצאו צילומים קג' וайлר שמוינעה בהם תכתובות ווואטסאפ בין המשיב לאחיו ממנה עולה לכואורה שהנשק בתמונה היה בחזקת המשיב ואף יצא לנשות אותו. לטענת המשיב הוא צילם את התמונה מהפיביסבוק ובהתיחס לשיחה בוואטסאפ בין אחיו טען **"לקחת תמונה מהפיביסבוק ועושים סרט"** וכשנשאל פעם נוספת על תוכן השיחה הנ"ל עם אחיו השיב שזו שיחה רגילה ולא הוסיף (הodata 1 ג' עמודים 3 ו-4). לפי מזכור קח, התמונה של הנשק הנ"ל על ברכי אדם צולמה ביום 17.8.14 שעה 16:44. לטענת המשיב היא צולמה מהפיביסבוק. תשוביתו של המשיב לא מספקות הסבר מניח את הדעת לשיחה עם אחיו על רקע תמונה הנשק.

באשר לטענת המשיב כי ניתן לראות בסרטים שצולמו מצלמת אבטחה פרטית של בית באזור האירוע כי האיש שבורה בסרט תוך שהוא נושא נשק, אין המשיב וכי מדובר באדם רזה וגבובה, קירח או קירח באופן חלקי אצין כי הדמות המופיעה בסרטים הנ"ל שצולמו במצלמה ביתית בשעת לילה אינה ברורה דיה ולא ניתן ללמידה מהסרטים הנ"ל בשלב זה לעניין זהותה של הדמות. בהקשר זה אני גם מפנה לדוחות הפעולה של השוטרים דהן ודוקרker מיום 30.8.14 מהם עולה כי החשוד שברח עם הנשק מהרכב היה בעל שיער שחור (מסמכים א ו-ב בוחמר החקירה) כפי שגם מתמונות המשיב בתייק החקירה.

ב"כ המשיב הוסיף וטען למחדלי חקירה שונים, שחלקם עניים בנסיבות השוטרים ובלב זה אין דנים בנסיבות וגם לא מצאתי בטיעוני הנוספים לבסס חולשה בראיות.

ונכח האמור לעיל, אני קובע שהקימיות ראיות לכואורה המבוססות את כתוב האישום ומקומות עילית מעצר ואני מקבל את טענת המשיב לחולשה בראיות.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מעצר ביום 14.11.5. בתסקיר נכתב, בין היתר, כי הנאשם בן 18, רוקן תושב ט'יביה, סימן 12 שנות לימוד ובעל בגרות מלאה במגמת מכונאות רכב. שירות המבחן ביצע הערכת סיכון בעניינו של הנאשם בשל אופי הahlים של העבירה המוחסת לו. נלקחו בחשבון אופי העבירה ומאפייניה, בין היתר, שימוש בשתק חם לצד הייעדר מעורבות בפלילים בעבר, תפוקדו היציב ותכניות נורמטיביות לעתיד, הבנת חומרת מצבו המשפטי והיעדר אינדיקטיה לקשיים ביכולת השיטה על דחפים תוקפניים וגורמי תמייה משפחתיים המתנגדים להנהגות אלימה. שירות המבחן התרשם מכלול הנתונים כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה כאשר רמת הפגיעה צפופה להיות נמוכה אף היא.

שירות המבחן גם נפגש עם בני המשפחה המוצעים כמפתחים שמסרו כי הם נעדרי עבר פלילי. שירות המבחן העיריך שתכנית השחרור המתאימה בשל מקום ביצוע העבירה לכארה, היא חלופה מחוץ לעיר ט'יביה. עם זאת, בני המשפחה הביעו קושי כלכלי למצוא חלופה מחוץ לט'יביה. כמו כן הביעו חשש שהתארוגנות מסווג זה תטלו את המשפחה כולה אך בהיעדר אפשרות אחרת יוכל לשכור דירה באזורי הסמכים לט'יביה. שירות המבחן המליץ על שחרורו של הנאשם בתחום מעצר בית מלא בפיקוח בני משפחתו בבית המשפחה בט'יביה וזאת ללא התאזרחות בעיר מגוריו, כאשר יורשה להתאזרר בלויו שני מפקחים בו זמנית מחוץ לעיר וזאת בשל אופי היחסים הסמכותיים והדואג של האם, האב, האח מרعبد אל קדר סמיה והאחות ומודעותם לחומרת המוחוס למשיב והצורך לזהות מצבו סיכון במצבו. כמו כן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו פיקוח מעצר של שירות המבחן למשך חצי שנה שאף הוא לא יתבצע בשירות בט'יביה וזאת לצורך סיום בהتمודדות של הנאשם ובני משפחתו עם התנאים המגבילים.

המעשים והعبירות המוחסמים למשיב בכתב האישום עניינים בעבירה נשחק שמקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעיצים מאחר ומדובר בעבירה ביטחון כאמור בסעיף 35(ב)(1) לחוק המעיצים וכן בעבירה שנעשתה תוך שימוש בשתק חם. החזקה לעיל מצדיקה מעצר עד תום ההליכים בכפוף לחריגים המופעלים בנסיבות מיוחדות ובהקשר עבירות נשחק נקבע כי גיל צעיר והיעדר עבר פלילי אינם מהווים כשלעצמם נסיבות חריגות המצדיקות שחרורו של הנאשם (ראה בש"פ 13/6837 **חרבוש נ' מדינת ישראל** [28.10.13]). באותו מקרה יחס כתב האישום לעורר עבירה ביצוע עסקה אחרת בנשך וכן עבירה הפרעה לשוטר ועל פי המתוואר בו העורר ואחרים ביצעו עסקה בשני מטעני חבלה וביהם"ש העליון דחה את העורר על החלטת בהם"ש המוחז עוצר את העורר עד לתום ההליכים נגדו, למורת המלצת שירות המבחן על שחרורו של העורר למעצר מלא בבית הוריו, בין היתר, על רקע גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי. ברור עם זאת, שיש לבחון כל מקרה לניסיובתו.

כל היסוד בדייני מעיצים הוא שאדם יעצר עד תום ההליכים אם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בעורבה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה. השאלה לפתחו של בית המשפט האם עבורי הנקי של הנאשם עד כה, כמו גם גילו הצעיר, אינם מביאים ولو בדוחק, לנסיבות חריגות בהן ניתן לשחרר אותו למעצר בית בתנאים מחמירים שהיה בהם לאין את המסוכנות הנש��ת ממנו נוכח המעשים החמורים המוחסים לו ובמיוחד ירי לעבר שוטר.

אומנם התסקיר בעניינו של הנאשם גומל לגבי המפתחים המוצעים הוא חיובי וממליץ על שחרורו של הנאשם למעצר בית בתנאים המפורטים בתסקיר. עם זאת, שירות המבחן סבר שחלופת המעצר המתאימה היא מחוץ לעיר ט'יביה. בהקשר זה גם יצוין שביהם"ש אינו מחייב באימון מסקנתו של שירות המבחן בתסקיר המעצר שכן זה מהוות כל עזר בלבד לגיבוש ההחלטה לגבי שחרור לחלופת מעצר והוא כובל את שיקול דעתו של בהם"ש (בש"פ 13/6837).

לאחר ששלמתי את מכלול טענות הצדדים, למרות הנთונים בדבר גלו הצעיר של המשיב והיעדר עבר פלילי, כמו גם הנסיבות החייבי, עדין נוכח המסוכנות הגבואה הנלמדת מנסיבות המקירה, ירי לכיוון שוטר, וכאשר האחרים שהיו ברכב עם המשיב במועד האירוע לא אותרו, אין סבור שהחלופה המוצעת בעיר טيبة וסבירותיה יש בה להפיג את המסוכנות של המשיב ולפיכך אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ה, 19 נובמבר 2014, בנסיבות
הצדדים.